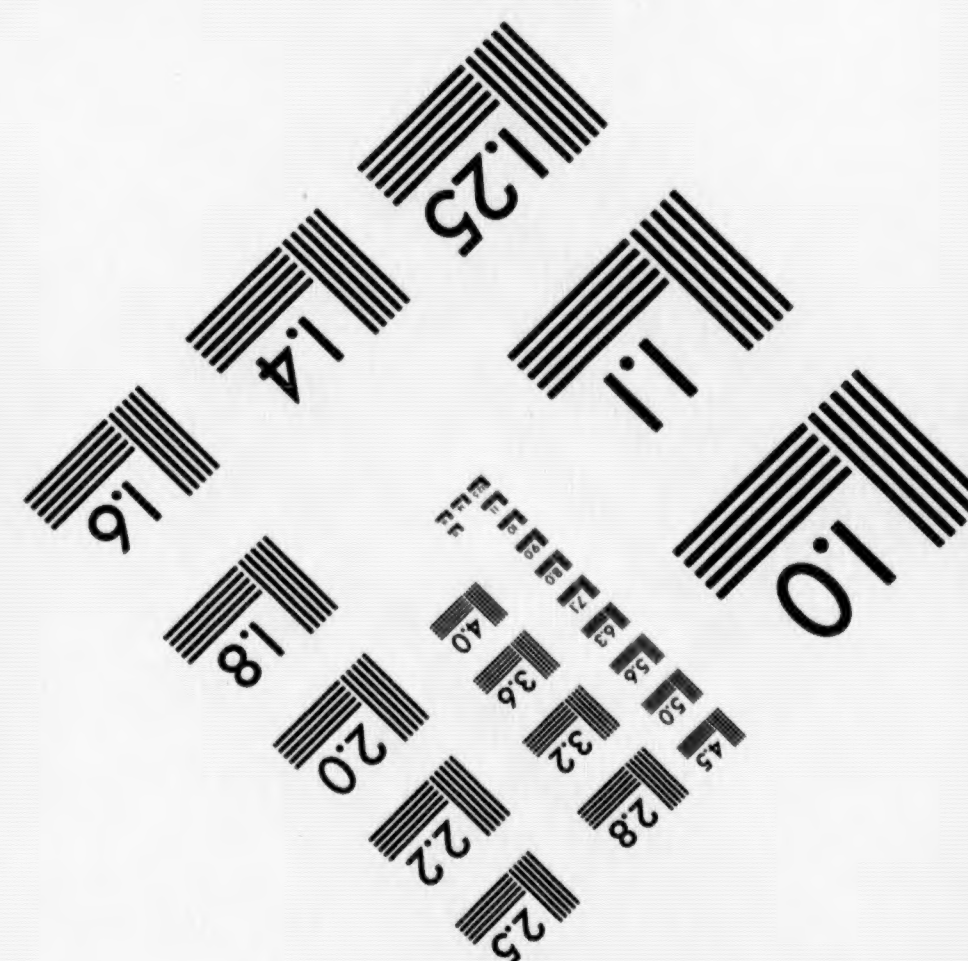
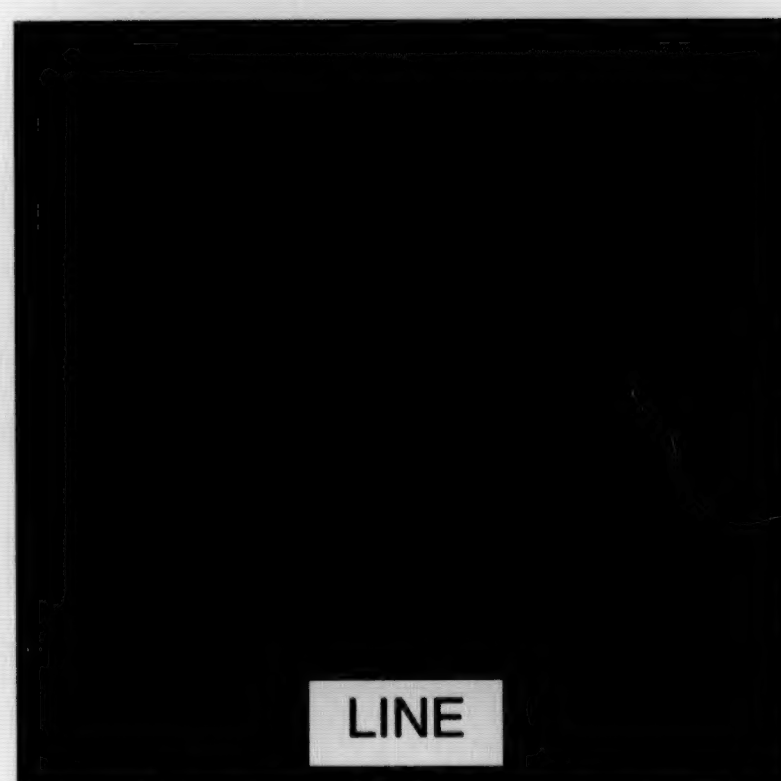
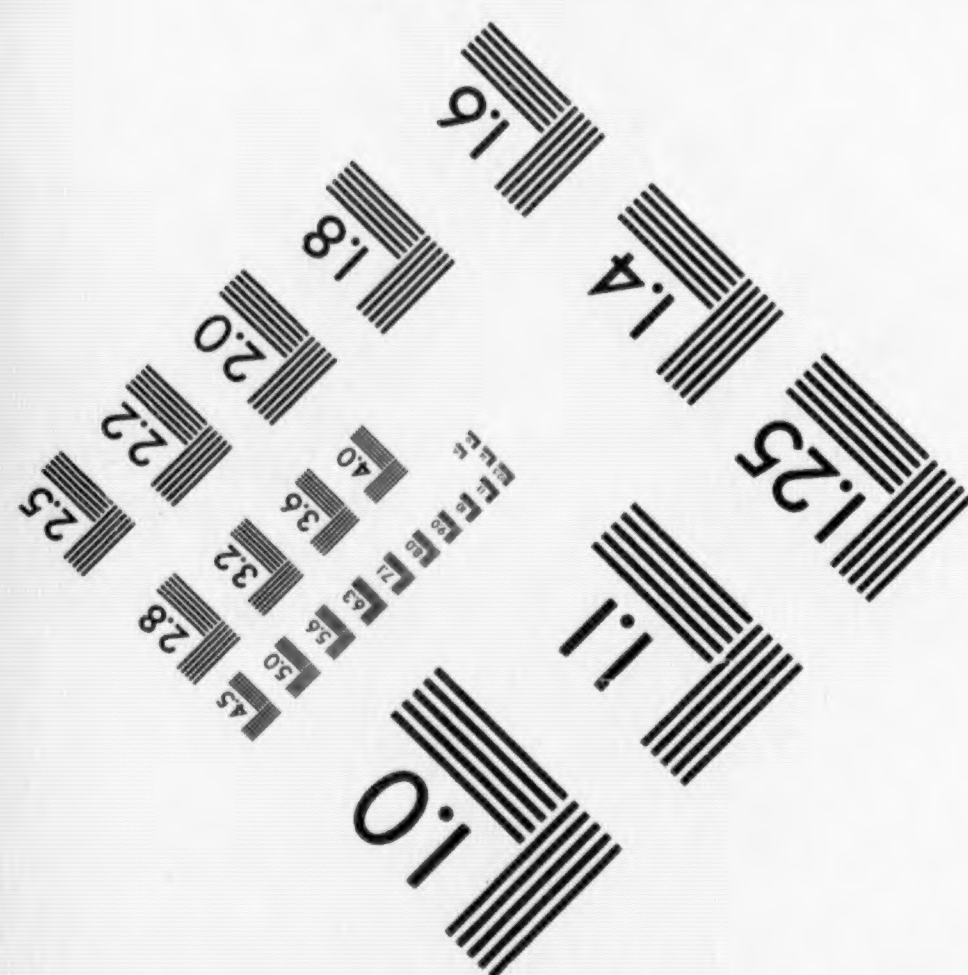
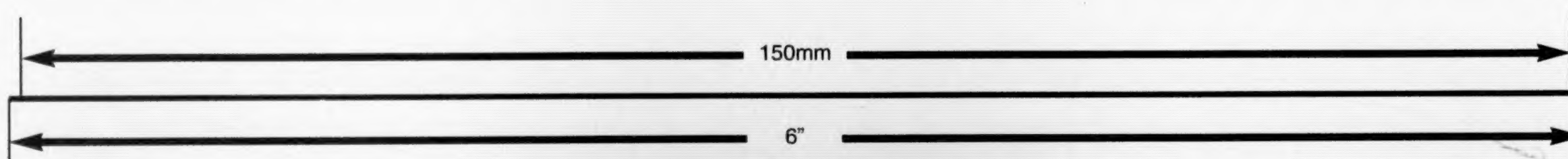
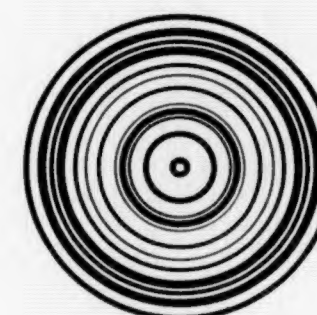
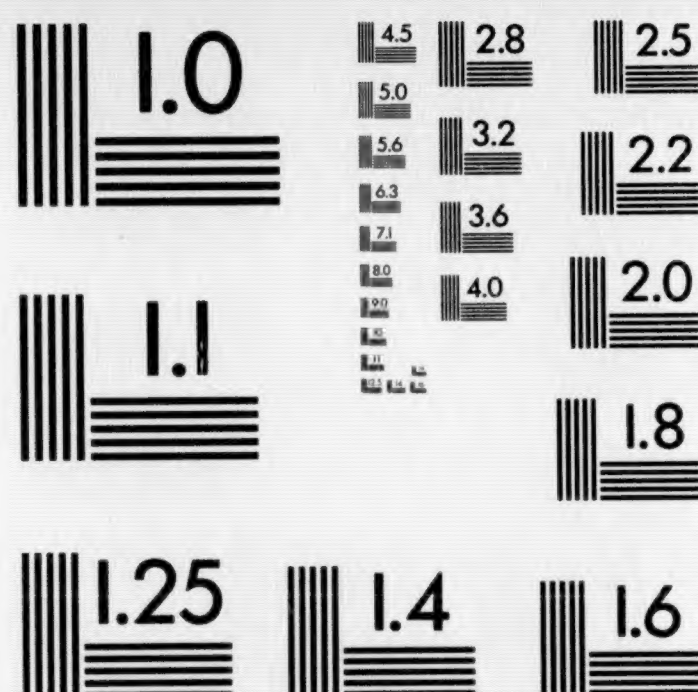
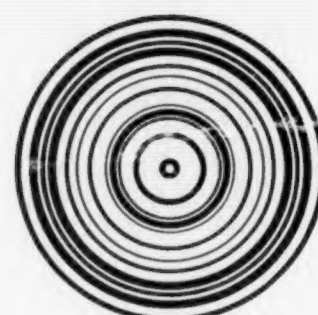
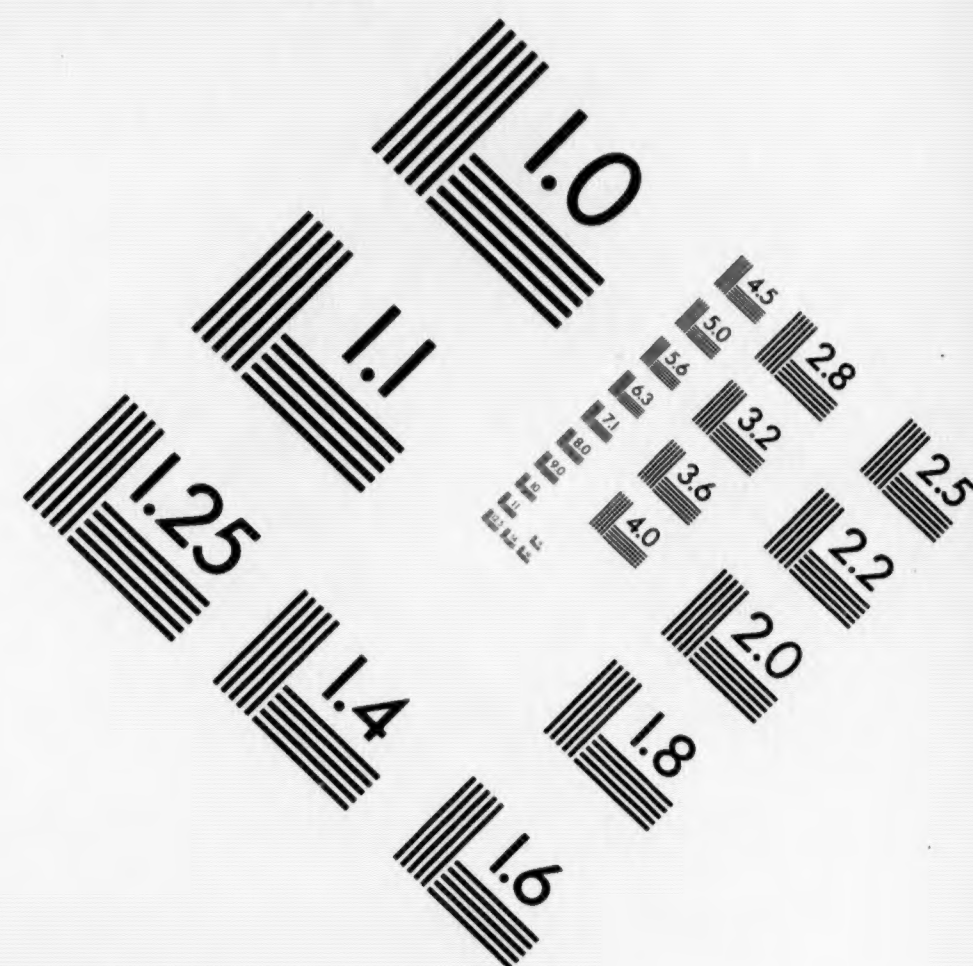
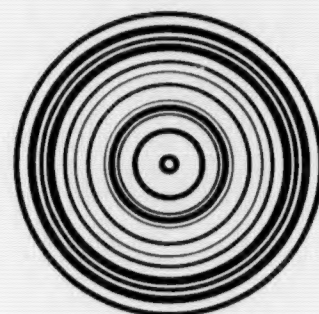
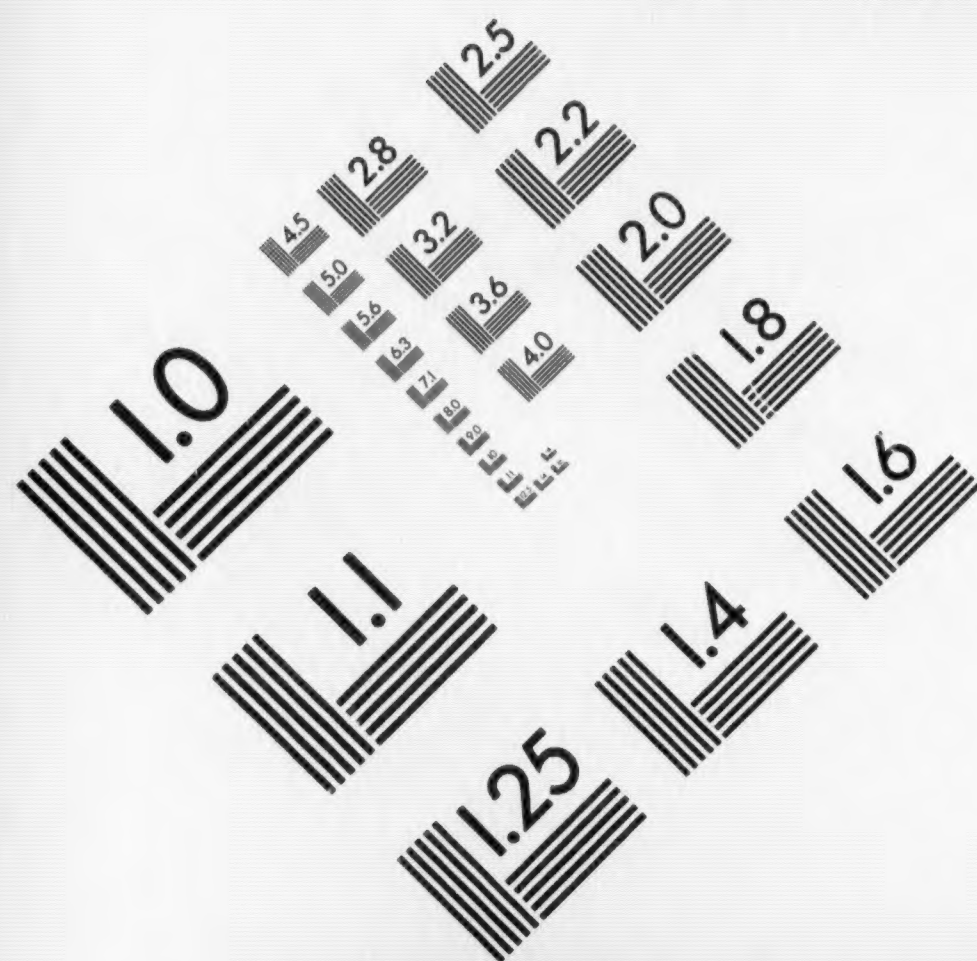

START

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.

It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.

Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

A-2289 CAT 800 7403 Rev. 2/00 @ Eastman Kodak Company, 2000 Printed in U.S.A.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

Microfilmed 2004
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH DRAMA

PRESERVATION

PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-2004-1889.11

Manusovitch, Osher.
Eliyahu-ha-novi : a
historish-dramatishe
poeme
Shikage, 1927.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET

YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2004-1889.11

Manusovitsh, Osher.

Eliyahu-ha-novi : a historish-dramatishe : geshafn far Feliks Mendlson's
oratorye Eliyahu / fun Osher Manusovitsh un Mates Deytsh. Shikage :
Frayhayt gezang fareyn un Mandolin orkester, 1927.

Varying form of title: Elyohu-hanovi.

35 p. ; 22 cm.

1. Elijah (Biblical prophet)--Drama 2. Yiddish drama.—lcsh
I. Deitch, Mattes, 1894-1966. II. Geller, Todros, 1889-1949. III. United
States-Illinois-Chicago

ID : NXYH01-B7403
CALL #: /5342

CC: 9114 DCF: [HBR]

Reduction ratio

X 10.0

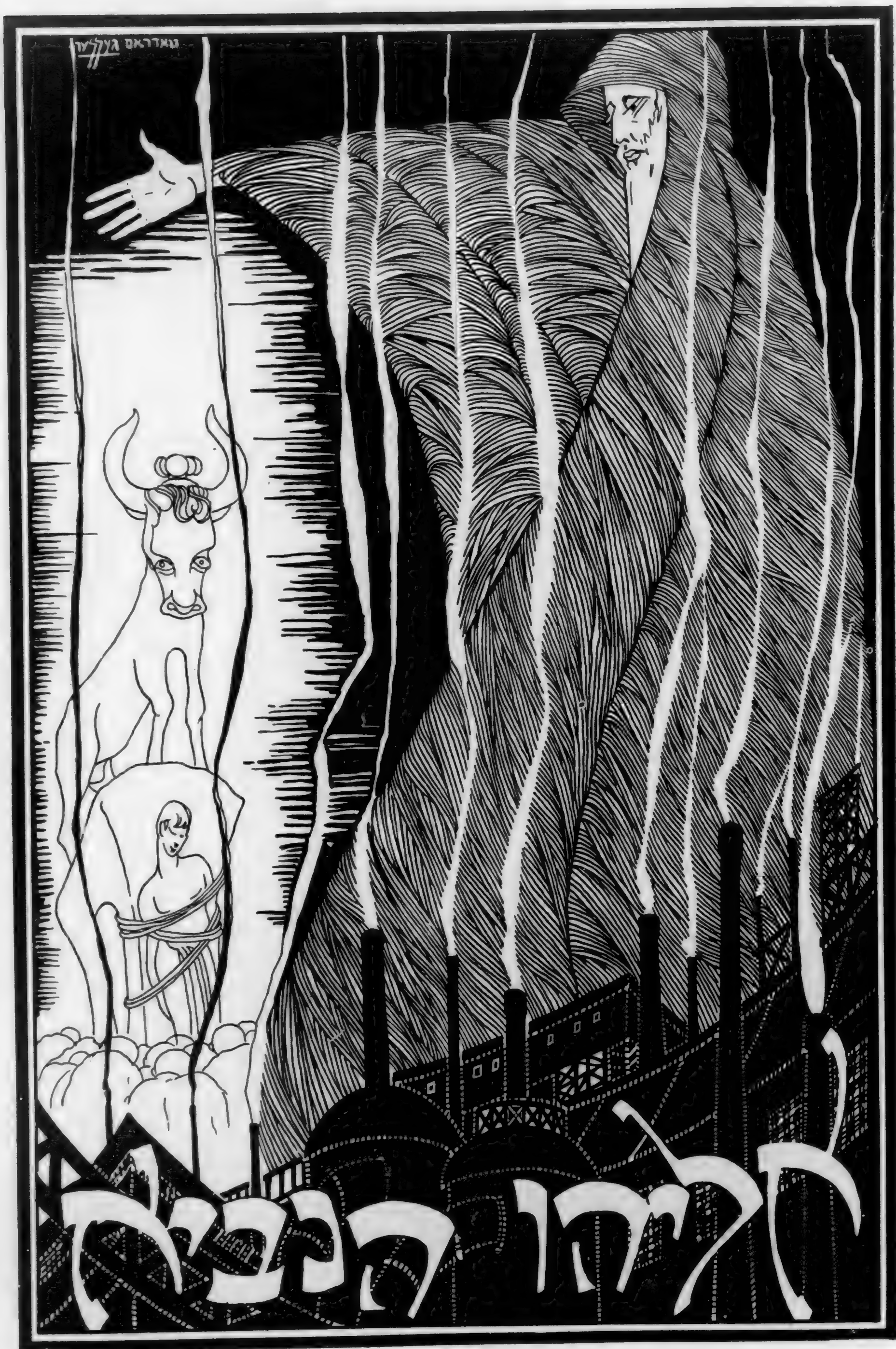
בית המדרש היהודי בירושלים
 אין פרטים אחרים

2

5342

2/5342

ג. מוסדאלע יידישע ביבליאטעק
אין פרעסע ארכיוו

אכילה-הנביא

אן היקטאריש-דראקאטישע פאקעק
געשאפן פאר פעליקס קענדלסאנ'ס אראטאריע

אכילה

פון אשר קאנוסאווילש און קאטעס דייטש

ערשטע טייל

ארויסגעגעבן פון

COPYRIGHT BY
FREIHEIT SINGING SOCIETY
and
MANDOLIN ORCHESTRA
CHICAGO, 1927

פערזאנען:

אליהו הנביא — היסטאריש-לעגענדארישער העלד; הויפט-טריבון פון פאלק-אויפשטאנד קעגן די הערשנדיקע קלאסן.

אחאב — קעניג פון עפראים; פארערער פון באאל-קולט.

עבריה — סאר פון קעניגלעכן הויף, פרומער אריסטאקראט און קעגנער פון באאל-קולט; אנהענגער פון רעפארמען; אין געהיימען פאר-בינד מיט אליהו.

אלמאנע — איינוואוינערן פון צארפעס. סימבאליזירט די ברייטע שיכטן פון הארעפאשנעם פאלק.

אינסטלינג — פאלק-קינד. סימבאליזירט דעם דאך פון נאך דער בא-פרייאונג.

ערשטער באסקאל.

צווייטער באסקאל.

טאפל-קווארטעט באסקאל.

באקלאגזינגערן.

דאס פאלק.

כאָרן פון: הויפלייט, באאל-פריסטער און באאל-פריסטערנס.

מאסנכאָרן פון: די פארצווייפלטע, די פארוואַרלאָזטע, די איין-גאט-אנטווישטע, די גאטפארכטנדיקע, די טרייסטנדיקע, די דערוואַכנדיקע, די רעוואַלטירנדיקע, די יובלענדיקע.

צייט: אנהייב פון אכטן יארהונדערט פאר קריסטוסן.

ארט: ערעצאיסראעל, מלוכע עפראים.

א מאטאנע

דעם

פרייהייט געזאנג פארדיין

צו זיין 13 יאָריקן יוביליי.

די מעכאברים.

שיקאגע, דעם 15טן מאי

1927

פ ר א ל א ג

באסקאל: (רעטשיטאטיוו)

אויך איצט,
ווען וועלט געפירט ווערט צו דערלייזונג
פון דיר, דו קעמפער —
צעקלינגען זאלסטו אין קאמף דיין ליד
פון יענע אלטע צייטן,
ווען קנעכט אין דיר דערפילט האט זיין שאנד.

ערשט בילד

די פארצווייפלטע: (כאר)

קום, קום, נאָווי!
העלף!
קום, דער יאָך איז גרויזאם!
מיר זיינען אויסגעקוויילטע
פון אונטערדריקערס צוואנג;
עס פעלט דער מוט אַקעגן זיך צו שטעלן!
קום, אַ קום, דו גויעל!
שווער איז די לאַסט!
שוואַך — די האַנט!
ס'הערט אונדז קיינער...
אַ, נאָווי!

די פארוואַרלאָזטע: (כאר)

פארקוואַרט איז אונדז דער גומען;
עס פארמאָרעט אונדז דער הונגער;
דאָס קליינזאָרג איז שוין הייזערק
פון לעכצן נאָך ברויט;
עס שטרעקט זיך האַנט צו שוידערטאָט!
פארוואַרלאָזט איז אַלץ!...
ווייט איז די דערלייזונג!...

די טרייסטנדיקע: (כאר און דועט)

אַ, גרויזאם איז די נויט!
כאָטש עס ביימזשט אונדז די נויט
און קוויילט,
דאָך מליט אַ טרייסט אין אונדז,
וואָס מונטערט...
8

צווייט בילד

עבדיה: (פארטיפט אין זיך)

רעטשיטאטיוו

אַ באַזויפמער ליגט דער הערשער,
אין וויין און אין זונס פארזינקען;
און אין זיין טעמפקייט פארנעמט ער ניט
דעם יאָמער פון מאַסן אויסגעצערטע.
אין זיין פארדאָרבנקייט,
אין זיין געפאלנקייט
פארגעסן האָט אין גאָט פון וואָר
דער קעניג אַחאַב,
וואָס באַרויכט דאָס פאַלק,
דריקט עס אַלץ מיט שווערע ציגן
און גאָטס נאָמען לעסטערט.

עבדיה: (צום פאַלק)

אריע

„וועט איר נאָר מיט ריינעם האַרצן זוכן,
וועט איר הילף אין מיר געפינען.“ —
דאָס איז גאָטס וואָרט.

„וועט איר נאָר מיט ריינעם האַרצן זוכן,
וועט איר טרייסט אין מיר געפינען.“ —
דאָס איז גאָטס וואָרט.

וויי, ווי די ליידן פון פאַלק טוען רירן!
פארנעם די שמערצן, וואָס פון טאָלן קומען!
וויי, ווי טיף — די ליידן!

„וועט איר נאָר מיט ריינעם האַרצן זוכן,
וועט איר טרייסט אין מיר געפינען.“ —
דאָס איז גאָטס וואָרט.

די אין-גאט-אנטווישטע: (כאר)

גאט זעט אונדז ניט אין דער נויט;
איצט שפאט ער פון אונדז!
גרויזאם זיין צארן אונדז פארפאלגט;
איצט שפאט ער פון אונדז!
זיין פלאג איז איבער אונדז געקומען!
ער וויל פארווישן אונדזערע שפורן...!
פארווישן אונדזערע שפורן...!
ער וויל פארווישן...!
פארווישן...!

די גאטפארכטנדיקע: (כאר)

ער רעכנט צו די זינד
ביז דריטן,
פערטן
דאר!
ער פארטיליקט!
ער פארצערט מיט בראנד!
מיט בראנד!...

די אין-גאט-אנטווישטע: (כאר)

וואו איז?!
וואו איז?!
וואו איז זיין גרויס גענאד?!
וואו איז זיין גענאד?!
ווען שיקט ער זעליקייט
צו די, וואס אנען אים
און לויבן?!
וואו איז?!
וואו איז זיין גענאד?!
וואו איז?!
וואו איז זיין זעליקייט?!
זיין זעליקייט?!
* * *

ד ר י ט ב י ד

ערשטער באסקאל: (רעטשיטאטיוו)

אליהו!
נען אהין צו מיזראך
און מו זיך דארט פארבארגן
בא די ברעגן
פון וואסער קרים.
טרייב אפ פון זיך די ספייקעס!
ווי דאס וואסער איז שלאגנדיק פון קוואל,
אזוי ברויזיק זאל דיין ווארט זיין
אין די רייען,
וואס אין קאמף מיט דעם סוינע.

טאפל-קווארטעט באסקאל:

(טאפל-קווארטעט)

זאל דיין ווארט אלע מוירדים
פארזאמלען ארום דיר.
פאר דעם פאלק געקוויילטן,
זע, עפן אלע וועגן.
זאל דיין ווארט אלע מוירדים
פארזאמלען פאר דעם טאט,
וואס מוז קומען זיכער צו זיי אלע
אין אט דעם לעצטן בראך-אויפקנאל.
פאר דעם פאלק געקוויילטן,
זע, עפן אלע וועגן —
עפן אלע וועגן. ..

צווייטער באסקאל: (רעטשיטאטיוו)

אליהו!
פעדער זיך אין וועג,
קין צארפעס.
זיי אנגעברייט!
זיי אנגעגורט!
צו דיין ערשטן פרוואו!
ס'וועט דאס פאלק זיך מיט דיר ערלאך טיילן
זיין קנאפן, דארן ביסן ברויט.
זיי אנגעברייט!
זיי אנגעגורט!
צו דיין ערשטן פרוואו!
עס ווארט דאס פאלק —
ווארט אויף דיר!
הער!
דאס פאלק פארגייט אין ווייען!

* * *

פערט בילד

אלמאנע: (צו אליהו)

רעטשיטאטיוו

— וואס האב איך מיט דיר צו טון,
דו, באלמוסער?!
דו ביסט צו מיר אהער געקומען
דערמאנען עלנט גאר,
אצינד,
ווען מיין הארץ איז וויסט און סומנע. ..
העלף מיר!
אוי, העלף מיר בעסער —
מיין זון איז קראנק.
אוי, ער ליגט און ראנגלט זיך
אין א שווערער גסיסע. ..
אוי, וויי! —
אין א שווערער גסיסע! ...
עס געצן די טרערן מיינע זיין בעמל
די גאנצע נאכט.
זע, דו, מיין עלנט!
זיי דו דעם קראנקנס גויעל!
העלף, דו, מיין זון!
עס פעלט אים כאיעס. ..
ער גייט אויס. ..

אליהו: (צו דער אלמאנע)
רעטשיטאטיוו

— פאל בא זיך ניט אראפ!

(פארטיפט אין אייגענע מאכשאוועס)

הער נאך, הער!

פארנעם דעם ווי!

מענטש, שוידער אויף

און זע,

ווי גרויזאם עס איז דער גוירל

פון דעם פאלק! —

דער גוירל פון דעם פאלק!

(צו דער אלמאנע)

ווייס, צו קליין איז איצט

דיין אייגן פיין!

ווייל, היינט איז שטראפצייט!

עס בלוטיקט איצט די וועלט —

ס'איז אין בראנד איר באשערט

צו צעפאלן.

איין זאך געדיינק:

אלץ פארגאנגען וועט דער אפצאל.

ס'מוז א נייער דאך מיט לעבן אויפגיין!

(צו זיך אליין)

ווער!?

א, ווער האט די קראפט אויסגעמאסטן,

ווער,

וואס ליגט אין די הענט,

די שוואכע!?

אלמאנע: (צו אליהו)

— ווילסטו דעם גויסעם באלעבן

מיט דיין ווארט!?

ער האט קיין אטעם מער אין זיך...

אליהו:

— ווער!?

א, ווער האט די קראפט אויסגעמאסטן,

וואס ליגט אין הענט,

די שוואכע!?

אלמאנע:

— כאטש ניט קלאר איז דאס ווארט מיר,

דאך, פילט הארץ מיינס געלינדערט!...

אליהו:

— באלד, גאר באלד

וועט צו אים לעבן ווידער קומען —

לעבן ווידער קומען...

אלמאנע: (צו אליהו)

— דערוואכט האט קינד מיינס

צום לעבן.

ווי גרויס,

א, ווי גרויס דער וואונדער!

דיין ווארט פארנעמט ער!

דיין טאט דערקענט ער!

אליהו: (צום קינד)

— זיי געבענמשט,

דאך באנייטער!

אלמאנע:

— ס'האט דיין ווארט דערגרייכט אויך מיר,
כאטש שוין אלט בין איך.
דיינע לעפצן לויטער עמעס ריכטן.
א, נאוויל!
מיט וואס זאל איך דיך באלוינען?
פאר דערהייבן ס'קראנקע,
שווער געמיט
אין אונדז?

אליהו: (צו דער אלמאנע)

— דיין זון צום קאמף פאר באפרייאונג,
אין טאג פון אפצאל,
זאל שמעלן בראוו זיך אקעגן דעם סוינע!

אלמאנע:

— יא, שמעלן בראוו זיך אקעגן דעם סוינע!

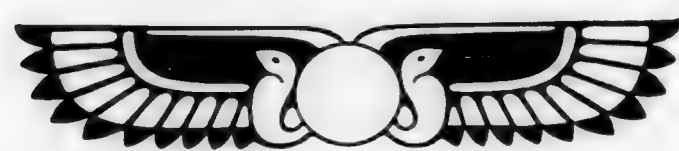
אליהו און אלמאנע:

(דועט)

ווייל,
וואויל איז צו דעם קעמפער!
וואויל איז צו דעם פרייהייט-קעמפער!

די דערוואנדלעכע: (כאר)

וואויל צו דעם, וואס ברויזט
מיט אויפשטאנד!
און דעם גרויסן טאג דערלעכט!
די פרייהייט דינט ווי ליכט אים
אין דער פינצטערניש —
דינט ווי ליכט אים
צו דערהייבן זיך,
דערהייבן זיך,
דערהייבן זיך
פון דער קנעכשאפט
וואויל,
וואויל,
וואויל,
וואויל!
וואויל צו דעם!

פ i פ ט ב i ל ד

אליהו: (רעטשיטאטיוו)

דאס פאלק געקרוינעט איז,
דאך געדולדיק —
האפט אלץ אויף פרידן...
— „ראכע! ! !“
ברויזט גרימיק יוגנט.
דרום,
צום קעניגס הויף זאל מיין טראם זיין.
זיך באדאכטן זאל ער
וועגן גיכן פרידן!

* * *

ז ע ק ס ט ב i ל ד

אהאב: (צו אליהו)
רעטשיטאטיוו

— ביסטו דאס אליהו?!

— — — — —

נא, זאג!

ביסטו דער, וואס בונטעוועט דאס פאלק?!

הויפללייט: (כאר)

— ער איז אליהו! ! !

ער איז דער,

וואס העצט דאס פאלק!

אליהו: (צו די הויפללייט)
רעטשיטאטיוו

— הערט נאך, איר,
געווערגער פון פאלק!
ס'האט די שא געשלאגן,
אז אהאב מיט זיין הויז
פארשניטן ווערן זאל אויף אייביק
און פון ערד זיין אפגעמעקט!
דרום, ווייסט!
עס קומט אן די שטראף פאר דעם בלוט,
וואס פארגאסן האט ברוטאלע מאכט.
נון, טוט-זשע וויסן,
איר פריסטער פון גאלדענעם קאלב!
ס'האט פאלק זיך פארמאסטן צום קריג
קעגן רויב און ווילקיר פון טיראנען!

וויי איז צו דער מאכט,
וואס הערשט
מיט שווערד
און פייער!

הויפללייט: (כאר)

— פאר באאל!

צו דעם קאמף!

מיט שווערד און פייער!

אליהו: (צו די באאל-פריסטער)
רעטשיטאטיוו

— וויי איך,
איר פריסטער באאלס!
איר שווארצע קישעפגייסטער!
מאכט פאלן אייער גאלעך-געברום,
איר,
פיאזוקע זויגער אויף הארטע פאלקס געשווירן!
אויך איר וועט מיט בלוט
פאר די זינד באצאלן!

וויי צו דעם, וואס טוט ריכטן בלויז מיט שארף
פון זיין שווערד!
וויי צו אים!

הויפלייט: (כאר)

— וואויל איז צו דעם,
וואס טוט ריכטן בלויז מיט שארף
פון זיין שווערד!
וואויל צו אים!

אליהו: (צו די הויפלייט)
רעטשיטאטיוו

— אומזיסט אייער לויב צום שווערד!
אומזיסט אייער פרעפלען!
דאס פאלק —
מיט קישעף קאנט איר מער ניט בלענדן!
אויג פון פאלק איז וואך!
רופט אייערע פעלד-געטער!
רופט אייערע בערג-געטער!

באאל-פריסטער און פריסטערנס: (כאר)

באאל, מיר רופן דרך!
באאל, מיר לויבן דרך!
באאל, דערהער און ענטפער אונדז!

ס'ליגט דער קארבן גרייט פאר דיר,
באאל! באאל-באאל! באאל — באאלעניו!

באאל, באאל, באאלעניו!
באאל, באאל, הארצעניו!
באאל! באאל!
באאל!
באליבטער באאל,
דו, גאטעניו!

ס'ליגט דער קארבן גרייט פאר דיר,
באאל! באאל-באאל! באאל — באאלעניו!

באאל, מיר רופן דרך!
באאל, מיר לויבן דרך!
באאל, באאל!
באאל!
באליבטער באאל,
דו, גאטעניו!

הויפלייט: (כאר)

אונדז דערהער, מאכטיקער גאט!
באאל, פארנעם די לויב!

שיק אונדז דיין פייער
און פארטיליקט דעם פיינד!

אונדז דערהער, מאכטיקער גאט!
דערהער אונדז!
דערהער אונדז!

באאל, א באאל!
דערהער אונדז, באאל!
אונדז דערהער, מאכטיקער גאט!

אונדז דערהער!
הער אונדז!
הער אונדז!

אליהו: (רעטשיטאטיוו)

— רופט אים העכער!
ער איז דאך א גאט.
רופט העכער!
עפשער איז ער פארטורעט?
צי איז ער גאר אין פעלד?
עפשער פאפט ער מיט ווייב?
שרייט נאך העכער!
פילדערט העכער!
ליארעמט העכער!

הויפלייט: (כאר)

באאל, דערהער אונדז, באאל!
וואך שוין אויף!
וואך שוין אויף!
וואס-זשע שלאפסטו?
וואך שוין אויף!
וואס-זשע שלאפסטו?
וואך שוין אויף!
וואס-זשע שלאפסטו?

אליהו: (רעטשיטאטיוו)

— שרייט נאך העכער!
ער הערט אייך ניט!
שינט אייך מיט מעסערס
און מיט שווערדן —
לויט אייער מינעג!
פאלט צו באאלס מיזבייאך
מיט די קעפ!
מיט שפרוכן קישעפט אים!
מיט די קטוירעס מונטערט אים!
ביילט אייך!
בראט אייך!
א, וויי צו אייך!

פריסטער און הויפלייט: (כאר)

באאל!
באאל!

גיב אונדז ענטפער, באאל,
גיב אונדז ענטפער, באאל!

זע, ווי דער שפאטער פארכויעקט אונדז —
פארכויעקט אונדז —
פארכויעקט אונדז!

גיב אונדז ענטפער, באאל!
גיב אונדז ענטפער, באאל!
גיב אונדז ענטפער!
גיב אונדז ענטפער!
גיב אונדז ענטפער!
גיב אונדז ענטפער, באאל!

זע, ווי דער סוינע פארנישטיקט אונדז —
פארנישטיקט אונדז —
פארנישטיקט אונדז!

גיב אונדז ענטפער!
גיב אונדז ענטפער!
גיב אונדז ענטפער, באאל!
גיב אונדז ענטפער,
גיב אונדז ענטפער!

* *
*

זיב עט בי 5 ד

אליהו: (צום פאלק)

פארזאמלט זיך קנעכט!
פארנעמט מיין ווארט!

(אריע)

צו דיר מיין לויב געזאגט
קעמפער, דו מוטיקער!
פארנעם דאס ווארט פון טרייסט,
וואס איך שיק צו דיר אצינד!
קעמפסט פאר גערעכטיקייט!
קעמפסט פאר די ווייען!
קעמפסט פאר דעם בלוט,
וואס פינצטערע מאכט האט פארגאסן אן זין!
באזינגען וועט דער דאך נאך דיר דיין טאט,
וואס וועט אייביק בלייבן וואר פאר די דוירעס לאנג
אין זייער קאמף פאר רעכט!

פארנעם ליב,
פארנעם וואויל
די לויב פון פאלק!

צו דיר, א קעמפער,
מיין לויב טוט שאלן!
געבענשט זאל זיין די האנט,
וואס שטארקט דאס פאלק!
צו דיר, א קעמפער,
וואס ליידט פאלקס ליידן
און צאלט מיט בלוט פאר פאלקס באפרייאונג!
א, געבענשט זאל זיין די האנט,
וואס קעמפט פאר פאלקס באפרייאונג!

דאס פאלק: (קווארטעט)

א, פארנעם דו די לויב פון פאלק,
וואס טוט אכטן אייביק
דעם נאמען פון העלד,
וואס פארגיסט זיין בלוט
און גרייט איז צו שטארבן.

זאל טראגן זיך די לויב
אף דוירעס, דוירעס לאנג,
און בלייבן אין זעקארן
זאלסטו אף אייביק!

אליהו: (רעטשיטאטיוו)

ווער האט די קראפט
פון א פאלק געמאכט?
ווער קאן די קראפט
פון א פאלק באזיגן?!

מוטיק אויף צום קאמף!!

די רעוואלוציאנדיקע: (כאָר)

מיט שטורעם און געדראנג,
מיט שטורעם און געדראנג,
און געדראנג!

ברויזיק אויף צום קאמף!
מיט שטורעם און מיט בראנד פייער!
מיט פלאקער,
ברען

און פייער!
צעווינגט די פלאמען פייער!
דער סוינע איז טראציק —
וויי איז אים!

דער סוינע איז גוואלדיק —
וויי איז אים!
דער סוינע איז מאכטיק —
וויי איז אים!

דער סוינע...
איז מאכטיק...
וויי איז אים!

די פרייהייט קומט!
די פרייהייט קומט!
די פרייהייט קומט!

פול מיט פריד, זעט און שוין!
א, פרייהייט, בריינג אונדז גליק,
בריינג טרייסט,
בריינג ליכט
און רו!

אליהו: (רעטשיטאטיוו)

ראט די פארעמער אויס!
און זאל נישט איינער פון זיי בלייבן!
ווישט אפ פון ערד זייער געביין!
נישט לאזט פון זיי קיין שפור!

דאס פאלק: (כאר)

ראט די פארעמער אויס!
און זאל נישט איינער פון זיי בלייבן!
איינער פון זיי בלייבן!

אליהו: (רעטשיטאטיוו)

איז נישט פאלקס אויפברויז אזוי ווי פייער?!
אזוי ווי א האמער, וואס שמעטערט דעם פעלדז?!
ווי א האמער, וואס שמעטערט דעם פעלדז?!

צעשמעטערט
צעשמעטערט
צעשמעטערט,
דעם פעלדז!

אין פלאס פון אויפשטאנד
טרייסלט אפ דאס פאלק פון זיך זיין שאנד!
און וועקט
אין קנעכט
דעם האר

צו ריכטן אייגן האב און גוט!
און ווען ס'האט פאלק דערגרייכט אזא מאדרייגע —
ווער וואגט דאן אים א צאם זיין אין וועג?!
ווער וואגט צו שטרויכלען דאן —
ווער וואגט?!
ווער וואגט?!
איר, שטרויכלער!
פארבלענדער!
פארעמער!

איז נישט פאלקס אויסברויז אזוי ווי פייער?!
אזוי ווי גלויב, וואס זיך שפארט פון דעם בארג,
זיך שפארט פון בארג,
און פארפלייצט אלץ מיט פער.
און ווי א ווירבל ווינט,
וואס צעטראגט זיך
איבער פלאכן,
גרונטן

און צעווייגט דעם פלאס —
צעוואלגערט אלץ,
וואס נאר אין וועג!
צעוואלגערט אלץ, וואס נאר אין וועג
און שמעטערט
פונדאמענטן —
פונדאמענטן,

זיי צעמערשט אפ שטויב!
צעמערשט אפ שטויב —
וועלט פון צאר,
וועלט פון פיין,
און פון רויב!

צעמערשט אפ שטויב —
וועלט פון צוואנג,
וועלט פון שאנד!...
צעמערשט אפ שטויב!...

געהייליקט איז דער פלאס,
וואס לייטערט,
לייטערט
די וועלט!

באקלאגנינגערן: (אריאז)

וויי!
וויי איז צום שיקזאל פון קעמפער,
וואס אין שלאכט אים באשערט איז צו פאלן!
דער טויט האט פארשניטן
כאלוימעס,
פארלאנגען...
ווי וואלט אזא איינעם לעבן געיובלט פריידיק!
ווי וואלט אזא איינעם לעבן
געיובלט,
געיובלט,
געיובלט מיט פרייד!
וויי!
וויי איז צום שיקזאל פון קעמפער,
וואס אין שלאכט אים באשערט איז צו פאלן!
ווי וואלט אזא איינעם לעבן
געיובלט מיט פרייד!
א, קעמפער,
בלייבסט הייליק!

אכט בילד

עבדיה: (צו אליהו)

רעטשיטאטיוו

— דאס לאנד פארוויסט איז,
פארהונגערט...
ס'ווייסט בלינדע קראפט בלויז פון נעקאמע,
פון פארניכטונג
און האט קיין ציל,
קיין זינען!
עס ליגט די פרייהייט א פארשעמטע!
אומזיסט דער קאמף!
האמוין —
מוז זיין אין צוואנג!

אליהו: (צו עבדיה)

רעטשיטאטיוו

— ניט בלינד איז קראפט,
וואס ליגט פארבארגן אין קנעכט,
וואס קעמפט פאר פרייהייט.
עס פירט די קראפט צום אויפגיין
פון א דאר —
א דאר, וואס וועט בריינגען
פריד און באנייאונג.
עפנט די הערצער,
די הערצער פון לייד!
ס'קומט אן א יוגנט —
א יוגנט מיט פרייד!

דאס פאלק: (כאר)

עפנט די הערצער,
די הערצער פון לייד!
ס'קומט אן א יוגנט —
א יוגנט מיט פרייד!

אליהו: (צום אינגסטלינג)

רעטשיטאטיוו

פעסט שטעל דיין טראט,
קינד מיינס!
און פירן זאל אונדז דער וועג
צו דעם אש
פון די כורוועס
אין בראנד!

אינגסטלינג: (רעטשיטאטיוו)

— עס שרעקט מיר, שרעקט!
דער הימל איז שווארץ
און פינצטער —
מיינע אויגן.

אליהו: (צום אינגסטלינג)

רעטשיטאטיוו

שרעק זיך ניט, קינד מיינס!
שרעק זיך ניט!
שלעכטס טוט פארגיין
מיט רויד פון די פלאמען!
שרעק זיך ניט, קינד מיינס!
עס לייטערט זיך דער הימל!
עס איז אוועק שוין די צייט
פון שרעק, פון שוואכקייט.
עפן די אויגן,
עפן זיי ווייט!
דו ביסט די צוקונפט,
וואס ווערט איצט באפרייט!

דאס פאלק: (כאר)

עפן די אויגן,
עפן זיי ווייט!
דו ביסט די צוקונפט,
וואס ווערט איצט באפרייט!

אליהו: (צום אינגסטלינג)

רעטשיטאטיוו

פעסט שטעל דיין טראט!
דיין בליק —
אויס ווענד צום טאל!

אינגסטלינג: (רעטשיטאטיוו)

מיין בליק —
צום טאל?
איך זע מיין היים —
מיין היים צעשמערט!

אליהו: (צום אינגסטלינג)

רעטשיטאטיוו

הער נאר, הער
די פריידיקע קלאנגען!
דאס שאלט די פרייד, קינד —
די פרייד — פון זיג?!

אינגסטלינג: (רעטשיטאטיוו)

די פרייד — פון זיג!?

אליהו: (צום אינגסטלינג)
רעטשיטאטיוו

יא, די פרייד.
נעם זי אויף!
נעם זי אויף!
דאס יובלט פאלק!
הער!
פארנעם די פרייד!
דער הארן —
ער שאלט!
טראגט אין לופט
א רוף צו דיר!
א רוף צו דיר,
דו קינד
פון באפרייטער וועלט!

אינגסטלינג: (רעטשיטאטיוו)

אין פלאקער פלאם,
באם ראנד,
גייט אויף די זון!
די זון —
א רויטע!
מיין הארץ פארנעמט די פרייד —
די פרייד פון דעם זיג!
די פרייד פון דעם זיג!
צעקלינגען וועל איך זי
אף דוירעם!

די יובלענדיקע: (כאָר)

שאלן זאל וועלט
מיט נייעם אויפגיין,
נייעם אויפגיין!

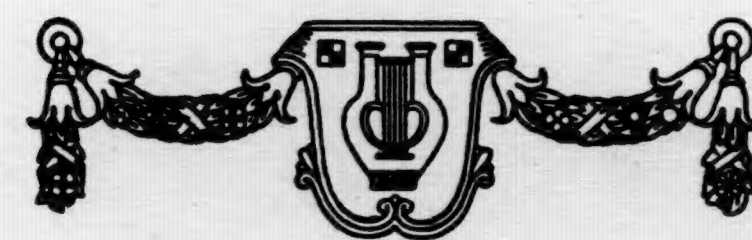
אליהו: (צום פאלק)

רעטשיטאטיוו

שאלן זאל וועלט
מיט אויפבויר רופן!
און הילכן זאלן זיי
אין אייביקייט!

דאס פאלק: (כאר)

שאלט!
שאלט די פרייד,
איר, וועכטער פון פרייען לאנד!
שאלט!
שאלט די פרייד!
איר, פרייהייט קעמפער,
פארזאמלט זיך!
מיט טראמפייטן!
מיט פאנען!
און קלינגען זאל אונדזער ליד —
דאס ליד פון באפרייטן!
און קלינגען זאל אונדזער ליד —
דאס ליד פון באנייטן,
אף דאר, דאר, דוירעס!
שאלט!
שאלט!
שאלט!
שאלט!
שאלט די פרייד!
שאלט זי הילכיק אין די רוימען!
און קלינגען זאל אונדזער ליד,
דאס ליד פון באפרייטן!
שאלט!
שאלט די פרייד,
איר וועכטער פון פרייען לאנד!!!

פרייז 25 סענט

1126 בלו איילאנד עוועי, שיקאגא

לויבאר וואַירלד פרעסס